

**System informacji
oświatowej.
Wysokość subwencji
oświatowej dla
samorządu**

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Rozdział I. System informacji oświatowej jako podstawa ustalenia subwencji dla jednostek samorządu terytorialnego

System Informacji Oświatowej (SIO) w nowej wersji został wprowadzony ustawą z 15.4.2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz.U. Nr 139, poz. 814), zwaną dalej SystInfoOśwU. Jednak do 2019 r., z uwagi na ciągłe prace programistyczne nad nową wersją systemu, funkcjonował równocześnie tzw. stary system informacji oświatowej. **Nowe SIO zostało po raz pierwszy wykorzystane do naliczenia subwencji oświatowej na 2020 r.** (dane z 30.9.2019 r.) i wówczas stary system został ostatecznie zamknięty. W obecnie funkcjonującej nowej wersji SIO jest systemem technologicznie przełomowym, jeżeli chodzi o zbieranie danych statystycznych. W poprzedniej wersji były to pliki, które placówki oświatowe uzupełniały trzy razy w roku (31 marca, 10 września i 30 września), a następnie przekazywały do samorządu, który je scalał i przysyłał dalej do kuratorium oświaty, które z kolei po scaleniu przekazywało dane do urzędu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Tak powstawała ogólnopolska baza danych statystycznych w oświacie. W obecnym systemie dane są wprowadzane przez placówki bezpośrednio przez przeglądarkę internetową i w czasie rzeczywistym odczytywane przez pracowników Ministerstwa Edukacji i Nauki. **System zbiera więc w czasie rzeczywistym (każdego dnia) dane ze wszystkich placówek oświatowych w Polsce, zatem minister właściwy do spraw oświaty i wychowania na bieżąco może monitorować wszelkie zmiany zachodzące w przedszkolach, szkołach i placówkach.**

Dane przekazywane przez placówki są bardzo szczegółowe. Kwestią dyskusji jest, czy faktycznie aż taka ilość danych jest potrzebna. Analitycy statystyczni z pewnością stwierdzą, że tak. W obecnych czasach podejmowanie decyzji strategicznych, ale też bieżące reagowanie na pojawiające się problemy, musi mieć oparcie w analizie danych i trendów. Ponadto zmiany w przepisach prawa wymagają oszacowania ich kosztów w perspektywie 10-letniej. Nie byłoby to możliwe bez analizy rzetelnych i konkretnych danych. Tu rodzi się pytanie, czy dane wpisywane do SIO są na pewno rzetelne? Oczywiście są to dane podawane i wprowadzane do systemu przez ludzi, co zawsze jest obarczone ryzykiem błędu, a jednak z całą stanowczością można stwierdzić, że **bazy tworzone na podstawie**

danych z SIO są jednymi z najrzetelniejszych w Polsce. Dlaczego tak jest i skąd ta pewność? Dane te co roku są wykorzystywane do podziału części oświatowej subwencji ogólnej, która jest jednym z instrumentów finansowania oświaty w Polsce. Mówiąc prościej, tylko uczeń, który jest wpisany do SIO, otrzymuje środki finansowe z budżetu państwa na edukację. Uczeń musi być wpisany do SIO poprawnie, gdyż w przeciwnym wypadku środki finansowe podlegają zwrotowi z tytułu nienależnie pobranej subwencji oświatowej. Z tego powodu dane wpisane do SIO przez szkoły podlegają szczegółowej weryfikacji, której dokonują samorządy, i są wielokrotnie sprawdzane. Dane zawarte w SIO cechują się więc niezwykłą rzetelnością.

Finansowanie oświaty jest jedną z ważniejszych funkcji systemu i niniejsza publikacja skupi się na omówieniu SIO właśnie w tym kontekście. Zostaną dokładnie omówione poszczególne aspekty systemu, od upoważnień, przez procedurę subwencyjną, aż po wskazanie konkretnych danych finansowych w systemie. Książka będzie więc praktycznym poradnikiem dotyczącym wprowadzania danych do SIO, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu finansowania oświaty w Polsce na podstawie danych, które są przekazywane do systemu.

Już art. 1 SystInfOśwU definiuje cel istnienia SIO. Zgodnie z tym artykułem **system ten służy do uzyskiwania danych niezbędnych do:**

- 1) prowadzenia polityki oświatowej państwa na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym wspomagania zarządzania oświatą,
- 2) efektywnego funkcjonowania systemu finansowania zadań oświatowych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym,
- 3) analizy efektywności wykorzystania środków publicznych przeznaczonych na finansowanie zadań oświatowych,
- 4) nadzorowania i koordynowania wykonywania nadzoru pedagogicznego na terenie kraju oraz podnoszenia jakości edukacji,
- 5) prowadzenia monitoringu karier absolwentów publicznych i niepublicznych szkół ponadpodstawowych.

Ponadto SIO zapewnia powszechny dostęp do informacji dotyczących oświaty.

System Informacji Oświatowej jest niezbędny do prowadzenia polityki oświatowej, tj. do podejmowania decyzji strategicznych dotyczących oświaty w Polsce. Wyobraźmy sobie, że minister właściwy do spraw oświaty i wychowania zamierza wprowadzić program rządowy wyposażający szkoły w tablice interaktywne, które to zdarzenie faktycznie miało miejsce. Skąd minister wie, że taki program jest konieczny, jaki jest obecny stan wyposażenia placówek, jakie środki są niezbędne na doposażenie szkół do poziomu zakładanych standardów? Bez SIO nie byłoby możliwe szybkie oszacowanie kosztów i wdrożenie takiego programu. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania dzięki SIO może na bieżąco monitorować wszelkie wskaźniki oświatowe dotyczące szkół, odpowiednio reagować i podejmować długofalowe, strategiczne decyzje.

Dane pochodzące z SIO pozwalają także koordynować nadzór pedagogiczny. Umożliwiają szybkie sprawdzenie, czy placówki spełniają wymogi przepisów prawa oświatowego dotyczące m.in. wielkości oddziału klasowego, sposobu zatrudnienia nauczycieli, wymaganych kwalifikacji. Przykłady można mnożyć, gdyż praktycznie każdy opisany

przepisami prawa wymóg można skonfrontować z rzeczywistymi danymi szkół znajdującymi się w SIO.

Ponadto szkoły podają dane finansowe o ponoszonych kosztach. **Mamy więc w SIO niezliczoną ilość danych dotyczących kosztów i efektywności wykorzystania środków finansowych w każdej placówce oświatowej.** To pozwala między innymi na modyfikację tzw. wag w algorytmie podziału subwencji oświatowej, co w dalszej części zostanie dokładnie opisane.

I ostatnie, ale najważniejsze: **finansowanie oświaty w Polsce opiera się na SIO.**

System Informacji Oświatowej zbiera pełne dane o wszystkich jednostkach oświatowych w Polsce (art. 3 ust. 1 SystInfOśwU). W SIO są gromadzone i przetwarzane dane dotyczące:

- 1) publicznych i niepublicznych przedszkoli, szkół i placówek oraz innych jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 PrOśw;
- 2) innych jednostek wykonujących zadania z zakresu oświaty:
 - a) JST,
 - b) ministrów prowadzących szkoły i placówki oświatowe,
 - c) CKE,
 - d) okręgowych komisji egzaminacyjnych,
 - e) jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 KartaNauczU,
 - f) kuratoriów oświaty,
 - g) organów sprawujących nadzór pedagogiczny, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 lit. e KartaNauczU,
 - h) specjalistycznych jednostek nadzoru, o których mowa w art. 53 ust. 1 i 2 PrOśw,
 - i) jednostek obsługujących, o których mowa w art. 10b ust. 1 SamGminU, art. 6b ust. 1 SamPowiatU lub art. 8d ust. 1 SamWojU, które obejmują wspólną obsługą szkoły i placówki oświatowe założone i prowadzone przez JST,
 - j) izb rzemieślniczych.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 SystInfOśwU wymienione placówki wprowadzają do SIO dane osobowe:

- 1) dzieci objętych wczesnym wspomaganie rozwoju w szkołach i placówkach oświatowych, dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych zorganizowanych w szkołach podstawowych i innych formach wychowania przedszkolnego oraz uczniów, słuchaczy, wychowanków i absolwentów szkół i placówek oświatowych;
- 2) nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1–3 KartaNauczU;
- 2a) nauczycieli, o których mowa w art. 16 ust. 1 PrOśw;
- 3) osób niebędących nauczycielami, o których mowa w art. 15 ust. 1–5 oraz art. 62 ust. 2 PrOśw;
- 4) osób, które wykonują zadania nauczyciela na podstawie umowy cywilnoprawnej.

System Informacji Oświatowej składa się z bazy danych SIO oraz systemu teleinformatycznego służącego do przesyłania danych przez placówki (art. 2 SystInfOśwU). Cały system składa się z kilku modułów (art. 4 SystInfOśwU):

- 1) zbiór danych o szkołach i placówkach oświatowych oraz ich zespołach – Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych (RSPO),
- 2) zbiory innych niż objęte RSPO danych o szkołach i placówkach oświatowych (dane zbiorcze w szkołach i placówkach),
- 3) zbiory danych o innych jednostkach wykonujących zadania z zakresu oświaty (dane zbiorcze w jednostkach),
- 4) zbiory danych o uczniach (moduł „Uczniowie”),
- 5) zbiory danych o nauczycielach (moduł „Nauczyciele”).

W przypadku szkół i placówek oświatowych posiadających filie, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych ośrodków socjoterapii i placówek kształcenia ustawicznego, w skład których wchodzi szkoły, szkół i placówek oświatowych połączonych w zespół, szkół w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich – do bazy SIO są przekazywane dane przez, odpowiednio: szkołę, placówkę oświatową, zespół, zakład poprawczy albo schronisko dla nieletnich (art. 5a SystInfOśwU). Oznacza to, że do SIO są wprowadzane dane przez jednostkę nadrzędną (np. zespół), ale w ramach tego zespołu są wyodrębnione wszystkie placówki wchodzące w jej skład.

Ważne

System Informacji Oświatowej prowadzi minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, który jest także administratorem bazy danych SIO (art. 4 i 6 SystInfOśwU).

Oprócz danych, które placówki przekazują na podstawie SystInfOśwU, w razie uzasadnionej ważnym interesem publicznym potrzeby pilnego pozyskania przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania dodatkowych danych dotyczących warunków dydaktycznych, materialnych i finansowych prowadzenia szkół i placówek oświatowych nieobjętych zakresem ustawy, za pomocą specjalnego elektronicznego formularza do podmiotów jest kierowane zapytanie dotyczące tych danych (art. 32 SystInfOśwU).

Podmioty zobowiązane do przekazywania danych do bazy SIO przekazują je za pomocą interfejsu systemu teleinformatycznego udostępnianego nieodpłatnie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania – za pomocą aplikacji internetowej (art. 95 SystInfOśwU). Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może wyznaczyć jednostkę organizacyjną podległą temu ministrowi lub przez niego nadzorowaną do prowadzenia obsługi organizacyjno-technicznej funkcjonowania bazy danych SIO (art. 96 SystInfOśwU). Obecnie jednostką pełniącą tę funkcję jest Centrum Informatyczne Edukacji.

Podstawa prawna:

- art. 1, 3, 4, 6, 32, 96 SystInfOśwU.

Rozdział II. Podział subwencji oświatowej

1. Część oświatowa subwencji ogólnej

1.1. Finansowanie oświaty i ustalanie wysokości subwencji oświatowej

Prowadzenie przedszkoli, szkół i placówek jest zadaniem własnym JST. Konstytucja RP w art. 167 stanowi, że JST zapewnia się udział w dochodach publicznych odpowiednio do przypadających im zadań. Dochody JST określone są w Konstytucji RP. Pochodzą one z trzech źródeł: dochodów własnych, subwencji ogólnych oraz dotacji celowych z budżetu państwa. Jedną ze składowych subwencji ogólnej jest część oświatowa.

Przepisy FinZadOśwU gwarantują samorządom niezbędne dochody do sfinansowania zadań oświatowych. W art. 30 ust. 8 KartaNauczU zagwarantowano samorządom wystarczające dochody do sfinansowania średnich wynagrodzeń nauczycieli wraz z pochodnymi od wynagrodzeń oraz doskonalenia i doksztalcania nauczycieli. Gwarancje powyższe dotyczą jednak łącznych dochodów JST. Stąd wniossek, że część oświatowa subwencji ogólnej nie jest źródłem dochodu, który mógłby gwarantować sfinansowanie zadań oświatowych. Subwencja oświatowa pokrywa istotną część finansowania zadań oświatowych, ale nie całość. W DochSamTerytU ustalono katalog zadań oświatowych, które nie są finansowane częścią oświatową subwencji ogólnej dla samorządów, pomimo że są dla nich zadaniami obowiązkowymi. Istnieją wprawdzie samorzady, którym subwencja oświatowa wraz z dotacjami celowymi z budżetu państwa wystarcza na pokrycie wydatków oświatowych, ale są one stosunkowo nieliczne. Regułą jest, że samorząd w pewnej części musi współfinansować oświatę z dochodów własnych.

Wysokość części oświatowej subwencji ogólnej corocznie określa ustawa budżetowa. Sposób jej ustalenia opisuje art. 28 ust. 1 DochSamTerytU. Zgodnie z nim, kwotę przeznaczoną na część oświatową subwencji ogólnej dla wszystkich JST ustala się w wysokości łącznej kwoty części oświatowej subwencji ogólnej, nie mniejszej niż przyjęta w ustawie budżetowej w roku bazowym, skorygowanej o kwotę innych wydatków z tytułu zmiany realizowanych zadań oświatowych. Oznacza to, że aby wyznaczyć niezbędną wysokość subwencji na dany rok, trzeba przede wszystkim mieć precyzyjny katalog zadań oświa-

towych. Tu w praktyce pojawia się problem. Prawo oświatowe wprowadzie wymienia zadania oświatowe JST, ale dość ogólnie. Pozwala to na stosunkowo swobodną interpretację. Nawet jeśli udałoby się dokładnie określić, co jest, a co nie jest zadaniem oświatowym, to zgodnie z art. 28 ust. 1 PrOśw należy te zadania oświatowe wycenić, aby móc odpowiednio skorygować wysokość subwencji o zmianę kosztów zadań. Tu pojawia się drugi problem. Sposób wyceny zadań oświatowych nie jest nigdzie określony i w praktyce jest ustalany w trybie roboczym przez Ministra Finansów wraz z Ministrem Edukacji i Nauki. W ciągu ostatnich wielu lat ukształtowała się praktyka wyceny zadań oświatowych przez określenie niezbędnej liczby etatów nauczycieli zatrudnionych na podstawie KartaNauczU w zakresie zadań subwencionowanych. Większość wydatków oświatowych to wynagrodzenia nauczycieli, więc można by powiedzieć, że to dobry sposób. Wiele jest jednak takich wydatków, które w żaden sposób nie zależą od liczby etatów nauczycieli. Wydatki te, choć zmieniają się w czasie, nie są w rzeczywistości dobrze uwzględniane w subwencji. Mowa tu przede wszystkim o wynagrodzeniach administracji i obsługi oraz wydatkach rzeczowych dotyczących zadań subwencionowanych. Poza tym nie wszyscy nauczyciele są zatrudnieni na podstawie KartaNauczU.

Najpierw określa się łączną wysokość części oświatowej subwencji ogólnej, na podstawie art. 28 ust. 1 DochSamTerytU, a potem dokonuje się podziału ustalonej kwoty pomiędzy poszczególne JST. Zasady podziału określa w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw oświaty i wychowania. W art. 28 ust. 5 DochSamTerytU nakazano ministrowi podział na podstawie realizowanych zadań oświatowych. Zakazuje mu jednak uwzględniania w podziale subwencji zadań związanych z dowożeniem uczniów do szkół oraz kształceniem pełnosprawnych dzieci do piątego roku życia.

Co jest uwzględnione w subwencji? Odpowiedź najbardziej poprawna to: wszystkie zadania oświatowe, poza dowożeniem uczniów oraz kształceniem pełnosprawnych dzieci do piątego roku życia włącznie. Ponadto, zgodnie z art. 30 ust. 10b KartaNauczU, zwiększenie środków na poszczególne składniki wynagrodzenia dla nauczycieli ponad poziom średnich wynagrodzeń, określony w art. 30 ust. 3 KartaNauczU, może odbywać się wyłącznie z dochodów własnych JST, nie jest zatem uwzględnione w subwencji.

Ważne

W subwencji uwzględnione są wszystkie zadania oświatowe poza dowożeniem uczniów oraz kształceniem pełnosprawnych dzieci do piątego roku życia włącznie.

Wytyczne dotyczące podziału subwencji między samorządy zostały określone w art. 28 ust. 6 DochSamTerytU. Zgodnie z nim **minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz reprezentacji JST, określa w drodze rozporządzenia sposób podziału części oświatowej subwencji ogólnej między poszczególne JST, z uwzględnieniem w szczególności:**

- 1) typów i rodzajów szkół i placówek prowadzonych przez te jednostki;
- 2) stopni awansu zawodowego nauczycieli;
- 3) liczby uczniów w szkołach i placówkach;

- 4) liczby dzieci, które ukończyły 6 lat lub więcej w roku bazowym, objętych wychowaniem przedszkolnym w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych i innych formach wychowania przedszkolnego;
- 5) zróżnicowania kwot ustalanych na dzieci objęte wychowaniem przedszkolnym i dzieci realizujące obowiązek szkolny i obowiązek nauki z uwzględnieniem wyższej kwoty na dziecko objęte wychowaniem przedszkolnym w przedszkolach oraz wyższej kwoty w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych i innych formach wychowania przedszkolnego zlokalizowanych na terenach wiejskich i w miastach do 5000 mieszkańców;
- 6) zróżnicowania kwot ustalanych na uczniów objętych kształceniem zawodowym na podstawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy, o której mowa w art. 46b ust. 1 PrOśw;
- 7) liczby uczniów lub słuchaczy, niebędących uczniami lub słuchaczami niepełnosprawnymi, którzy uzyskali, odpowiednio: świadectwo dojrzałości, certyfikat kwalifikacji zawodowej, świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie, dyplom zawodowy lub dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe, w liceach ogólnokształcących dla dorosłych, branżowych szkołach II stopnia oraz szkołach policealnych, niebędących szkołami specjalnymi;
- 7a) liczby nauczycieli stażystów uprawnionych do świadczenia na start, o którym mowa w art. 53a KartaNauczU;
- 7b) sytuacji finansowej JST;
- 8) liczby słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych, którzy zdali egzamin zawodowy lub egzamin potwierdzający kwalifikację w zawodzie, w zakresie danej kwalifikacji, w szkołach lub placówkach prowadzących kwalifikacyjne kursy zawodowe;
- 9) zróżnicowania kwot ustalanych na uczniów objętych kształceniem zawodowym w zawodach szkolnictwa branżowego o szczególnym znaczeniu dla kultury i dziedzictwa narodowego określonych w wykazie, o którym mowa w art. 46b ust. 4 PrOśw.

Powyższa delegacja do rozporządzenia jest w wielu obszarach dość ogólna, a z drugiej strony szczegółowo określa zadania dość niszowe z punktu widzenia finansowania. Ogólność delegacji jest to konsekwencja jej ustanowienia prawie 20 lat temu, w czasach, kiedy takie regulacje mogły być ogólne. Kolejne zmiany wprowadzały niektóre zapisy bardzo szczegółowe, jak wskazane wyżej pkt 7–9 art. 28 ust. 6 DochSamTerytU. W rzeczywistości rozporządzenia wydawane corocznie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania są bardzo szczegółowe i różnicują stawki dla poszczególnych samorządów, biorąc pod uwagę około 100 różnych wskaźników.

W art. 28 ust. 7 DochSamTerytU ustanowiono, że **do podziału subwencji oświatowej przyjmuje się dane zgromadzone w bazie danych SIO. Dane te, z pewnymi wyjątkami, przyjmowane są według stanu na jeden, konkretny dzień: 30 września roku poprzedzającego rok, na który subwencja jest dzielona.** Rok ten nazywany jest rokiem bazowym. Ma to istotne konsekwencje dla finansów wszystkich samorządów, w których znacznie zmienia się liczba uczniów lub niektórych zadań oświatowych po 30 września. W pewnym stopniu wzrost zadań oświatowych rekompensuje przewidziana

w DochSamTerytU rezerwa subwencji oświatowej, tworzona w wysokości 0,4% łącznej kwoty subwencji. O rezerwie tej będzie jeszcze mowa w niniejszym rozdziale.

1.2. Algorytm podziału subwencji oświatowej

Podział części oświatowej subwencji dokonywany jest corocznie przez ministra do spraw oświaty i wychowania. Na 2021 r. jest to SubOśwR.

Subwencja jest dzielona między samorządy przede wszystkim na podstawie liczby uczniów. Na wysokość subwencji wpływa też wiele czynników, takich jak:

- 1) typy szkół czy placówek,
- 2) położenie tych jednostek,
- 3) niektóre cechy uczniów (np. orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego),
- 4) uczęszczanie do klas I–III szkół podstawowych czy
- 5) nauczany zawód.

Subwencja w pewnym stopniu zależy też od liczby nauczycieli, jednak ich uwzględnianie ma za zadanie wyrównanie efektu awansu zawodowego nauczycieli i związanego z nim różnicowania wynagrodzeń.

W § 2 SubOśwR określono obszary, które uwzględnia podział. Są to:

- 1) finansowanie wydatków bieżących (w tym wynagrodzeń pracowników wraz z pochodnymi) szkół i placówek, prowadzonych przez JST,
- 2) dotowanie publicznych oraz niepublicznych szkół i placówek, prowadzonych przez osoby prawne inne niż JST oraz przez osoby fizyczne,
- 3) finansowanie zadań z zakresu doksztalcania i doskonalenia zawodowego nauczycieli,
- 4) finansowanie wydatków związanych z indywidualnym nauczaniem,
- 5) dofinansowanie wydatków związanych z wypłacaniem odpraw nauczycielom, a także udzielaniem nauczycielom urlopów dla poratowania zdrowia,
- 6) dofinansowanie kształcenia uczniów i słuchaczy niebędących obywatelami polskimi,
- 7) finansowanie dodatków i premii dla opiekunów praktyk zawodowych,
- 8) finansowanie wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci,
- 9) finansowanie odpisu na ZFŚS dla nauczycieli będących emerytami i rencistami,
- 10) finansowanie wynagrodzeń nauczycieli biorących udział w przeprowadzaniu części ustnej egzaminu maturalnego,
- 11) finansowanie kosztów prac komisji egzaminacyjnych powoływanych przez JST w związku z awansem zawodowym nauczycieli,
- 12) finansowanie zadań związanych ze zorganizowaniem i przygotowaniem pomieszczeń gabinetów profilaktyki zdrowotnej i pomocy przedlekarskiej,
- 13) finansowanie zadań związanych z doradztwem zawodowym,
- 14) finansowanie badania psychologicznego kandydatów do kształcenia się w zawodzie kierowca mechanik albo w zawodzie technik transportu drogowego,
- 15) finansowanie świadczenia na start,
- 16) uwzględnienie sytuacji finansowej JST.

Treść § 2 SubOśwR jest więc uszczegółowieniem przepisów DochSamTerytU, gdzie w art. 28 ust. 5 zapisano, że podział uwzględnia zadania oświatowe z wyłączeniem dowozu uczniów oraz kształcenia pełnosprawnych dzieci do piątego roku życia. Katalog zawarty w § 2 SubOśwR jest więc informacyjny, gdyż i tak nie może określać zadań uwzględnionych w podziale inaczej niż w sposób wynikający z DochSamTerytU.

Istotą SubOśwR jest jego załącznik, czyli algorytm podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla JST. **Subwencję oświatową dla JST algorytm dzieli na trzy części:**

- 1) **kwotę bazową (SOA)** – czyli podstawowy składnik subwencji. Subwencja w tej części zależy od:
 - a) liczby uczniów w szkołach,
 - b) ich rodzaju oraz
 - c) formy kształcenia;
- 2) **kwotę uzupełniającą (SOB)** – zwiększającą stawki na uczniów w zakresie zadań szkolnych. Wymiar zwiększenia określają odpowiednie wskaźniki w algorytmie, nazywane wagami. W zakresie części SOB za zwiększenie kwot subwencji na ucznia odpowiadają wagi od P1 do P50 (na przykładzie rozporządzenia na 2021 r., gdyż w innych latach numery te były inne);
- 3) **kwotę na zadania pozaszkolne (SOC)** – dotyczy ona zadań realizowanych w placówkach i niektórych zadań w zakresie wychowania przedszkolnego. W zakresie części SOC za zwiększenie kwot subwencji na ucznia odpowiadają – w przypadku rozporządzenia na 2021 r. – wagi od P51 do P72.

Fundamentalne pojęcie w algorytmie podziału to uczeń przeliczeniowy. Jest to sposób przeliczenia fizycznego ucznia na wartość liczbową, uwzględniający przewidziane w algorytmie modyfikacje związane przede wszystkim z niektórymi cechami uczniów, typami i rodzajami szkół, rodzajami placówek, położeniem szkół i placówek wychowania przedszkolnego, awansem zawodowym nauczycieli i wieloma innymi zmiennymi. Wiele osób utożsamia ucznia przeliczeniowego wyłącznie z wagami i modyfikatorem z części SOA, nie uwzględniając wskaźnika korygującego Di. Jest to wprawdzie wygodne, bo pozwala na zachowanie spójności w rozmowach między osobami z różnych samorządów oraz nie wymaga przeliczeń z dokładnością do wielu miejsc po przecinku, ale formalnie jest niezgodne z nazewnictwem z rozporządzenia. Swoją drogą, samo SubOśwR nie definiuje pojęcia uczniów w poszczególnych wagami przed przemnożeniem przez Di. Szkoda, bo w rzeczywistości jest to statystyka bardzo popularna i użyteczna.

Aby wyliczyć liczbę uczniów przeliczeniowych, należy najpierw określić statystyczną liczbę uczniów Ur,i , przedstawioną następującym wzorem:

$$Ur,i = Sa,i + 0,7 \times Sb,i + 0,35 \times Sc,i + 0,42 \times Sd,i + 0,18 \times Se,i + 0,6 \times Sf,i + 0,08 \times Sg,i + 0,14 \times Sh,i + 0,33 \times Si,i + 0,25 \times Sj,i + 0,90 \times Sk,i + 0,45 \times Sl,i + 0,52 \times Sm,i + 0,21 \times Sn,i + 0,1 \times So,i$$

gdzie:

Sa,i – oznacza liczbę uczniów publicznych i niepublicznych szkół dla dzieci i młodzieży oraz słuchaczy kolegiów pracowników służb społecznych, które prowadzą kształcenie w systemie dziennym, a także dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim, objętych zajęciami rewalidacyjno-wychowawczymi (na podstawie orzeczeń o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych) – wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy, w i-tej JST, z wyłączeniem uczniów spełniających obowiązek szkolny lub

obowiązek nauki poza szkołą, zgodnie z art. 37 ust. 1 PrOśw, oraz uczniów, których liczbę przelicza się według Sk_i i SI_i;

Sb_i – oznacza liczbę słuchaczy publicznych szkół podstawowych dla dorosłych kształcących w formie stacjonarnej oraz słuchaczy kolegów pracowników służb społecznych, które prowadzą kształcenie w systemie wieczorowym lub zaocznym, w i-tej JST;

Sc_i – oznacza liczbę słuchaczy publicznych branżowych szkół II stopnia kształcących w formie stacjonarnej oraz niepublicznych szkół podstawowych dla dorosłych kształcących w formie stacjonarnej, w i-tej JST;

Sd_i – oznacza liczbę słuchaczy publicznych szkół podstawowych dla dorosłych kształcących w formie zaocznej, w i-tej JST;

Se_i – oznacza liczbę słuchaczy niepublicznych branżowych szkół II stopnia kształcących w formie stacjonarnej oraz niepublicznych szkół podstawowych dla dorosłych kształcących w formie zaocznej, w i-tej JST;

Sf_i – oznacza liczbę uczniów lub słuchaczy spełniających obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą zgodnie z art. 37 ust. 1 PrOśw, słuchaczy publicznych liceów ogólnokształcących dla dorosłych kształcących w formie stacjonarnej oraz dotychczasowych publicznych szkół policealnych dla dorosłych kształcących w formie stacjonarnej i publicznych szkół policealnych kształcących w formie stacjonarnej, w i-tej JST;

Sg_i – oznacza liczbę słuchaczy dotychczasowych niepublicznych szkół policealnych dla dorosłych kształcących w formie zaocznej i niepublicznych szkół policealnych kształcących w formie zaocznej, w i-tej JST;

Sh_i – oznacza liczbę słuchaczy niepublicznych liceów ogólnokształcących dla dorosłych kształcących w formie zaocznej, w i-tej JST;

Si_i – oznacza liczbę słuchaczy publicznych liceów ogólnokształcących dla dorosłych kształcących w formie zaocznej, dotychczasowych publicznych szkół policealnych dla dorosłych kształcących w formie zaocznej i publicznych szkół policealnych kształcących w formie zaocznej, w i-tej JST;

Sj_i – oznacza liczbę słuchaczy niepublicznych liceów ogólnokształcących dla dorosłych kształcących w formie stacjonarnej, dotychczasowych niepublicznych szkół policealnych dla dorosłych kształcących w formie stacjonarnej i niepublicznych szkół policealnych kształcących w formie stacjonarnej, w i-tej JST;

Sk_i – oznacza liczbę uczniów dotychczasowych publicznych szkół policealnych dla dzieci i młodzieży i słuchaczy publicznych szkół policealnych kształcących w formie dziennej, niebędących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem uczniów i słuchaczy niepełnosprawnych, w i-tej JST;

Sl_i – oznacza liczbę uczniów dotychczasowych niepublicznych szkół policealnych dla dzieci i młodzieży i słuchaczy niepublicznych szkół policealnych kształcących w formie dziennej, niebędących szkołami specjalnymi, z wyłączeniem uczniów i słuchaczy niepełnosprawnych, w i-tej JST;

Sm_i – oznacza liczbę słuchaczy branżowych szkół II stopnia kształcących w formie dziennej, w i-tej JST;

Sn_i – oznacza liczbę słuchaczy publicznych branżowych szkół II stopnia kształcących w formie zaocznej, w i-tej JST;

So_i – oznacza liczbę słuchaczy niepublicznych branżowych szkół II stopnia kształcących w formie zaocznej, w i-tej JST.

Stosownych obliczeń dokonuje MEN na podstawie danych SIO.

Uczeń statystyczny to uczeń fizyczny przemnożony przez wskaźnik przy odpowiednim S. W przeważającej części przypadków jeden uczeń statystyczny będzie równy jednemu uczniowi fizycznemu. Będzie tak w przypadku wszystkich szkół dla dzieci i młodzieży, jeśli uczniowie tych szkół nie spełniają obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki poza szkołą. Dzieje się tak dlatego, ponieważ uczniowie tacy spełniają opis zawarty w Sa_i, który jest mnożony przez liczbę 1 (której się zwyczajowo w matematyce w takich przypadkach nie zapisuje).

Jeśli uczeń spełnia obowiązek szkolny lub obowiązek nauki poza szkołą, to jeden fizyczny uczeń będzie równy 0,6 ucznia statystycznego. Dzieje się tak dlatego, że uczniowie tacy

spełniają opis Sf,i, a Sf,i, jest mnożony przez 0,6 (patrz wzór na Ur,i). Notabene zasadniczym powodem takiego rozróżnienia jest fakt, że uczniowie spełniający obowiązek szkolny poza szkołą nie uczestniczą w zajęciach obowiązkowych, a ich nauczanie w zakresie przedmiotów obowiązkowych organizują ich rodzice.

Pozostałe części wzoru (pozostałe S) dotyczą szkół dla dorosłych w zależności od ich rodzaju i trybu kształcenia. Mianowicie, jeśli chcielibyśmy dowiedzieć się, jaka jest liczba uczniów statystycznych w niepublicznej szkole policealnej kształcącej w trybie zaocznym, należy znaleźć odpowiedni opis przy S (w tym przypadku Sg,i) oraz odczytać wartość, przez którą Sg,i jest mnożona, czyli 0,08. Jak widać, podstawowa kwota subwencji na ucznia (z części SOA) dla słuchacza niepublicznej szkoły policealnej kształcącej w trybie zaocznym, to zaledwie 8% analogicznej kwoty dla dziecka w szkole dla dzieci i młodzieży. Zauważmy również, że dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim objęte zajęciami rewalidacyjno-wychowawczymi również są przeliczane w części SOA z wagą 1, gdyż spełniają opis Sa,i. Dzieci te nie są jednak uczniami szkół czy przedszkoli.

Drugą część subwencji stanowi część SOB, czyli kwota uzupełniająca części oświatowej według wag P. Część ta powiększa kwoty wynikające z części SOA, uwzględniając między innymi położenie szkoły, w której uczy się uczeń, typ szkoły, fakt posiadania orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, zawód, którego uczy się uczeń, i niektóre inne specyficzne okoliczności. Zwiększenie kwot w części SOB jest realizowane przez wagi od P1 do P50. Każda waga ma odpowiedni opis, który pozwala określić, czy dany uczeń spełnia kryterium umożliwiające zwiększenie kwot. Wagi też posiadają wartości. Wartość wagi wpływa na wzrost wartości przeliczeniowej ucznia.

Poniżej przedstawiono opis wag na przykładzie SubOśwR, z krótkim komentarzem (kursywą).

P1 = 0,400 – dla uczniów szkół podstawowych dla dzieci i młodzieży zlokalizowanych na terenach wiejskich lub w miastach do 5000 mieszkańców.

Waga P1 zwiększa kwotę na uczniów szkół podstawowych na wsi i w mieście do 5000 mieszkańców. Potrzeba zwiększenia kwot na ucznia wynika z o wiele mniejszych oddziałów klasowych w szkołach podstawowych na wsi, w stosunku do szkół w miastach powyżej 5000 mieszkańców. Średni oddział szkoły podstawowej ogólnodostępnej w mieście to 20,2 uczniów. Średni oddział szkoły podstawowej ogólnodostępnej na wsi to 14,6 uczniów. Waga o wartości 0,4 ma za zadanie podnieść wielkość oddziału wiejskiego do wartości miejskiej. W rzeczywistości średni oddział szkoły miejskiej jest o ok. 38% liczniejszy niż wiejskiej, więc waga o wartości 0,4 (40%) wyrównuje dość dobrze tę różnicę. Pewną ciekawostką jest uwzględnienie w tej wadze również miast do 5000 mieszkańców. Średni oddział klasowy w tych miastach jest bardziej zbliżony do szkół w miastach powyżej 5000 mieszkańców niż do szkół na wsiach.

P2 = 0,150 – dla uczniów szkół podstawowych, branżowych szkół I stopnia, liceów ogólnokształcących i techników, dla dzieci i młodzieży, w których wynik dzielenia liczby uczniów w szkole przez rzeczywistą liczbę klas w szkole, ustalony zgodnie z ust. 12 załącznika do SubOśwR, jest niższy lub równy 18 w i-tej JST spełniającej kryterium, o któ-

rzym mowa w ust. 13 załącznika do SubOśwR. Waga nie obejmuje uczniów przeliczanych wagami P24, P25 i P26 oraz uczniów szkół i oddziałów specjalnych.

Opis wagi P2 jest dość skomplikowany. Aby uczeń został przypisany do tej wagi, musi być spełnione jednocześnie kilka warunków. Średnia klasa musi być nie większa niż 18 uczniów. Liczba uczniów w szkole podzielona przez liczbę klas musi być nie wyższa niż 18. Zwróćmy uwagę, że mowa jest tutaj o klasach, a nie o oddziałach klasowych. Dla przykładu szkoła podstawowa z ośmioma klasami o liczbie uczniów 144 spełni ten warunek, bo $144 \div 8 = 18$. Nie spełni tego warunku szkoła podstawowa o dwóch oddziałach klasowych w każdej klasie szkoły podstawowej ośmioklasowej o wielkości każdego oddziału 16 uczniów (np. 1a – 16 uczniów, 1b – 16 uczniów itd.) mająca łącznie 256 uczniów, bo $256 \div 8 = 32$, a więc więcej niż 18. Podobnie filia szkoły podstawowej posiadająca wyłącznie klasy I–III i łącznie 60 uczniów w tych klasach nie spełni warunku opisanego w wadze P2, ponieważ $60 \div 3 = 20$, a więc więcej niż 18. Zgodnie z ust. 12 załącznika do SubOśwR do liczby uczniów szkoły nie bierze się pod uwagę uczniów oddziałów i szkół z nauczaniem w języku mniejszości narodowej, mniejszości etnicznej lub w języku regionalnym oraz uczniów oddziałów i szkół, w których zajęcia edukacyjne są prowadzone w dwóch językach: polskim oraz języku mniejszości narodowej, mniejszości etnicznej lub języku regionalnym, będącym drugim językiem nauczania oraz uczniów szkół i oddziałów specjalnych. W przypadku liceum ogólnokształcącego, w którym są prowadzone klasy dotychczasowego trzyletniego liceum ogólnokształcącego, technikum, w którym są prowadzone klasy dotychczasowego czteroletniego technikum oraz branżowej szkoły I stopnia z oddziałami dla uczniów będących absolwentami dotychczasowego gimnazjum, rzeczywistą liczbę klas zwiększa się o 1.

Drugi warunek konieczny do tego, by uczeń został przypisany do tej wagi, dotyczy samorządu, który musi być stosunkowo niezamożny. Zgodnie z ust. 13 załącznika do SubOśwR samorząd jest niezamożny, jeśli suma dochodów podatkowych powiększonych o część wyrównawczą i równoważącą subwencji ogólnej podzielona przez liczbę mieszkańców jest mniejsza od 90% średnich tak liczonych dochodów w kraju. Obliczenia prowadzi się odrębnie dla trzech szczebli JST (gmin, powiatów i województw).

Spełnienie tych dwóch warunków jednocześnie oznacza, że uczniowie takich szkół będą przeliczani wagą P2, z tym że nie przelicza się uczniów, którzy są objęci wagami P24–P26 (mniejszość narodowa, etniczna lub język kaszubski).

Jeśli ośmioklasowa szkoła podstawowa w niezamożnym samorządzie liczy 144 uczniów, to wszyscy uczniowie są przeliczani wagą o wartości 0,15. Jeśli jednak szkoła liczyłaby 145 uczniów, to żaden z uczniów tej szkoły nie będzie przeliczany. Podobna sytuacja zachodzi w wadze P3, z tym że średnia graniczna liczba uczniów w klasie wynosi 12. Warto zwrócić uwagę, że do 2020 r. wagą P2 były objęte wyłącznie szkoły publiczne. Od 2021 r. również szkoły niepubliczne są przeliczane wagą P2.

P3 = 0,200 – dodatkowo dla uczniów małych szkół; waga nie obejmuje uczniów przeliczanych wagami P24, P25 i P26 oraz uczniów szkół i oddziałów specjalnych.

Dodatkowe wsparcie finansowe dla uczniów w małych szkołach podstawowych. Zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 12 SubOśwR mała szkoła to szkoła podstawowa dla dzieci i młodzieży, w której wynik dzielenia liczby uczniów w szkole przez rzeczywistą liczbę klas w szkole jest niższy lub

równy 12. Liczbę uczniów w szkole ustala się z wyłączeniem uczniów oddziałów i szkół z nauczaniem w języku mniejszości narodowej, mniejszości etnicznej lub w języku regionalnym oraz uczniów oddziałów i szkół, w których zajęcia edukacyjne są prowadzone w dwóch językach: polskim oraz języku mniejszości narodowej, mniejszości etnicznej lub języku regionalnym, będącym drugim językiem nauczania, oraz uczniów szkół i oddziałów specjalnych. Kryterium wielkości jest podobne jak dla wagi P2, tyle że waga P3 obejmuje wyłącznie szkoły podstawowe, średnia wielkość klasy nie może być większa niż 12 uczniów oraz przyznanie wagi nie zależy od zamożności samorządu. Zauważmy też, że waga dotyczy zarówno szkół podstawowych wiejskich, jak i miejskich. Maksymalną szkołą podstawową, która może być przeliczana tą wagą, jest szkoła ośmioklasowa o liczbie uczniów wynoszącej 96 (bo $96 \div 8 = 12$). Jeśli w szkole nie funkcjonują wszystkie klasy, należy ten fakt uwzględnić. W szczególności filia szkoły podstawowej obejmująca klasy I–III może liczyć maksymalnie $3 \times 12 = 36$ uczniów.

P4 = 1,400 – dla uczniów lub słuchaczy z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, niedostosowanych społecznie, zagrożonych niedostosowaniem społecznym (na podstawie orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego) – wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy oraz dla uczniów lub słuchaczy szkół podstawowych specjalnych, szkół ponadpodstawowych specjalnych i klas szkół ponadgimnazjalnych specjalnych prowadzonych w szkołach ponadpodstawowych specjalnych w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych – wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy, którzy nie posiadają orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego.

Począwszy od wagi P4, a skończywszy na P8, algorytm przewiduje zwiększenie kwot dla uczniów z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego. W przypadku wagi P4, dodatkowo objęci są nią również uczniowie bez orzeczeń, jeśli są uczniami szkół w młodzieżowych ośrodkach wychowawczych. Waga P4 jest najniższą z wag dla uczniów z orzeczeniami o potrzebie kształcenia specjalnego, mimo to jej wartość przewyższa najczęściej sumę wag z części SOB niemających związku z orzeczeniem oraz część SOA.

P5 = 2,900 – dla uczniów lub słuchaczy niewidomych, słabowidzących, z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją (na podstawie orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego) – wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy.

P6 = 3,600 – dla uczniów lub słuchaczy niesłyszących, słabosłyszących, z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym (na podstawie orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego) – wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy.

P7 = 9,500 – dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu głębokim, objętych zajęciami rewalidacyjno-wychowawczymi organizowanymi w przedszkolach, oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych, innych formach wychowania przedszkolnego, specjalnych ośrodkach szkolno-wychowawczych, specjalnych ośrodkach wychowawczych, szkołach i poradniach psychologiczno-pedagogicznych, uczniów lub słuchaczy z niepełnosprawnościami sprzężonymi oraz z autyzmem, w tym

z zespołem Aspergera (na podstawie, odpowiednio, orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego albo o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych) – wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy.

P7 to jedna z najwyższych wag w algorytmie podziału subwencji. Środki przeliczane tą wagą są średnio równe 58 000 zł. Z punktu widzenia danych SIO, używanych do podziału części oświatowej subwencji ogólnej, wymaga ona najwyższej uwagi. Błąd przy wprowadzaniu danych o orzeczeniu o potrzebie kształcenia ze względu na niepełnosprawności ujęte w powyższej wadze, wobec jej wysokiej wartości jest bardzo kosztowny. Brak wpisanego orzeczenia, na przykład ze względu na autyzm, jeśli zostało ono przekazane przez rodzica do szkoły do 30 września, spowoduje nienaliczenie kwot subwencji oświatowej porównywalnych do kwot na kilku (nawet ok. 10) uczniów bez takiego orzeczenia.

P8 = 0,800 – dla uczniów lub słuchaczy niepełnosprawnych w oddziałach integracyjnych w szkołach podstawowych, szkołach ponadpodstawowych i klasach szkół ponadgimnazjalnych prowadzonych w szkołach ponadpodstawowych (na podstawie orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego) – wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy.

Uczniowie niepełnosprawni w oddziałach integracyjnych są dodatkowo wspierani wagą P8. Nie są nimi przeliczani uczniowie z orzeczeniami o potrzebie kształcenia specjalnego niebędący niepełnosprawnymi, czyli niedostosowani społecznie oraz zagrożeni niedostosowaniem społecznym.

P9 = 0,082 – dla uczniów lub słuchaczy szkół ponadpodstawowych i klas szkół ponadgimnazjalnych prowadzonych w szkołach ponadpodstawowych, słuchaczy kolegiów pracowników służb społecznych oraz uczniów szkół artystycznych (z wyłączeniem uczniów lub słuchaczy liceów ogólnokształcących, szkół policealnych, dotychczasowych szkół policealnych, ogólnokształcących szkół muzycznych I stopnia oraz szkół muzycznych I stopnia).

Warto zwrócić uwagę na wyłączenie, od 2021 r., uczniów liceów ogólnokształcących dla dorosłych oraz szkół policealnych. Wyłączenie to ma związek ze zwiększeniem wartości wagi P11.

P10 = 0,120 – dla uczniów liceów ogólnokształcących dla dzieci i młodzieży.

P11 = 0,360 – dla uczniów lub słuchaczy niebędących uczniami lub słuchaczami niepełnosprawnymi, którzy uzyskali świadectwo dojrzałości, w liceach ogólnokształcących dla dorosłych niebędących szkołami specjalnymi oraz dla uczniów lub słuchaczy niebędących uczniami lub słuchaczami niepełnosprawnymi, którzy uzyskali dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe albo dyplom zawodowy, w szkołach policealnych i dotychczasowych szkołach policealnych, niebędących szkołami specjalnymi oraz dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych, którzy zdali egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie w zakresie danej kwalifikacji w szkołach lub placówkach prowadzących kwalifikacyjne kursy zawodowe (z wyłączeniem słuchaczy kwalifikacyjnych kursów za-

wodowych prowadzonych przez placówki prowadzone przez osoby prawne, inne niż JST lub przez osoby fizyczne).

Specyfika tej wagi polega na tym, że dane do obliczenia subwencji są pobierane z poprzedniego roku szkolnego, a nie z 30 września roku bazowego, jak w przypadku większości danych subwencyjnych. Wynika to z oczywistego faktu, że egzaminy odbywają się w różnych terminach roku szkolnego, a nie 30 września. Dane te nie są również pobierane do wyczerpień z SIO wypełnianego przez szkoły czy placówki, ale z okręgowych komisji egzaminacyjnych oraz Centralnej Komisji Egzaminacyjnej.

P12 = 0,230 – dla słuchaczy kolegiów pracowników służb społecznych, uczniów szkół specjalnych przysposabiających do pracy, słuchaczy szkół policealnych oraz uczniów lub słuchaczy dotychczasowych szkół policealnych; waga nie obejmuje uczniów lub słuchaczy przeliczanych wagami P17, P30 i P43.

Poczawszy od wagi P12 do wagi P20 środki naliczane są na uczniów techników, branżowych szkół oraz szkół policealnych. Wartość wagi zależy od zawodu, którego uczy się uczeń.

P13 = 0,400 – dla uczniów branżowych szkół I stopnia i uczniów techników, kształcących się w zawodach, o których mowa w ust. 16 załącznika do SubOśwR; waga nie obejmuje uczniów branżowych szkół I stopnia będących młodocianymi pracownikami realizującymi praktyczną naukę zawodu u pracodawcy.

Waga obejmuje uczniów kształcących się w zawodach: mechatronik oraz technik mechatronik. Jest najwyższą wagą przyznawaną dla uczniów kształcących się w zawodach.

P14 = 0,350 – dla uczniów branżowych szkół I stopnia i uczniów techników, kształcących się w zawodach, o których mowa w ust. 17 załącznika do SubOśwR; waga nie obejmuje uczniów branżowych szkół I stopnia będących młodocianymi pracownikami realizującymi praktyczną naukę zawodu u pracodawcy.

Waga obejmuje zawody: elektromechanik pojazdów samochodowych, technik mechanizacji rolnictwa i agrotechniki, technik pojazdów samochodowych, mechanik pojazdów kolejowych oraz technik pojazdów kolejowych.

P15 = 0,290 – dla uczniów branżowych szkół I stopnia i uczniów techników, kształcących się w zawodach, o których mowa w ust. 18 załącznika do SubOśwR; waga nie obejmuje uczniów branżowych szkół I stopnia, będących młodocianymi pracownikami realizującymi praktyczną naukę zawodu u pracodawcy.

Waga obejmuje zawody: elektronik, fotograf, górnik eksploatacji otworowej, górnik odkrywkowej eksploatacji złóż, kaletnik, kamieniarz, kierowca mechanik, kowal, krawiec, kucharz, mechanik automatyki przemysłowej i urządzeń precyzyjnych, mechanik motocyklowy, mechanik operator maszyn do produkcji drzewnej, mechanik pojazdów samochodowych, mechanik precyzyjny, mechanik-monter maszyn i urządzeń, mechanik-operator pojazdów i maszyn rolniczych, monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie, ogrodnik, operator maszyn i urządzeń hutniczych, operator maszyn leśnych, operator

[Przejdź do księgarni →](#)

ksiegarnia.beck.pl